

No amb el nostre vot

Francisco Morente

(Cardedeu) Professor d'Història Contemporània de la UAB, en nom del secretariat de Federalistes d'Esquerres del Vallès Oriental

Si quedava algun dubte, les lamentables jornades parlamentàries dels passats 6 i 7 de setembre ens el van aclarir definitivament: això, senyores i senyors, va de democràcia. Ara bé, no en el sentit en què els independentistes insisteixen a tota hora: posar urnes i votar; una ximpleria, eficaç com a píndola de propaganda, però fal·laç des de l'arrel: en l'Espanya franquista també es posaven urnes i es votava, però la democràcia brillava per la seva absència. No, això va de democràcia perquè una minoria social està imponent la seva voluntat a la majoria –tal com va determinar el vot popular en les últimes eleccions al Parlament– recolzant-se en una majoria parlamentària obtinguda solament gràcies a una llei electoral que afavoreix els territoris de predomini nacionalista i que permet construir la imatge d'una Catalunya majoritàriament independentista que no es correspon amb la realitat, com el cycle electoral de l'últim trienni –i totes les enquestes dels últims anys, sense excepció– ha deixat ben clar.

El corró parlamentari de Junts pel Sí i la CUP aixafà els drets de l'oposició parlamentària, menyspreà les normes legals aprovades pels representants legítims dels ciutadans de Catalunya (Estatut d'Autonomia, Llei del Consell de Garanties Estatutàries, reglament del Parlament...) i acabà aprovant dues lleis (la del referèndum i la de transitorietat jurídica) sense veritable base legal i recolzant-se en la representació parlamentària de menys de la meitat dels votants catalans en les últimes eleccions. Així doncs, això va, efectivament, de democràcia. L'estan laminant i cal donar-hi una resposta democràtica i política. Una resposta, però, que ha de mantenir-se sempre dins del marc constitucional, amb un respecte escrupolós pels drets fonamentals, començant per la llibertat ideològica i d'expressió. La vulneració de la constitució i de l'Estatut ha de tenir una resposta prudent, proporcionada i que no se surti ni un mil·límetre de la legalitat vigent. Altrament, fóra també una actuació inacceptable.

La responsabilitat de l'actual situació està molt repartida, sens dubte. I el govern del Partit Popular en té una quota aclaparant. Però tampoc és petita la del govern de Catalunya i els seus socis parlamentaris de la CUP. Temps hi haurà, quan l'huracà hagi passat i es faci balanç de les destros-

ses, de posar a cadascun en el seu lloc. Però ara la tasca és una altra. Ningú pot dir amb honestedat què passarà l'1 d'octubre. Podem fer conjeitures més o menys fonamentades, però a dia d'avui no podem saber si es posaran o no les urnes. El que

sí que sabem és que, sigui el que sigui que passi el primer d'octubre, no haurà tingut lloc un referèndum amb les característiques que hauria de tenir el que, arribat el moment, decideixi el futur de Catalunya i d'Espanya.

El que hi ha convocat, fins i tot si arribés a celebrar-se com ha estat concebut, manca de qualsevol garantia democràtica i no passaria ni el test menys exigent. Una part de la ciutadania contrària als objectius i les formes del full de ruta independentista pot estar temptada d'anar a votar l'1 d'octubre. Si no hi anem, pensen alguns, els independentistes guanyaran i llavors ho lamentarem. Enorme error. La victòria del sí està assegurada per l'anunciada inassistència a les urnes de la major part dels qui no volen la independència de Catalunya. Acudir a votar, encara que sigui per votar *no*, solament contribuirà a donar aparença de veracitat a allò que només és un simulacre de democràcia. I, contra el que alguns polítics de l'esquerra no independentista sostenen, en aquesta ocasió, el sí com a simple expressió de protesta contra Rajoy no es computarà en aquests termes. Seran vots per la independència. Punt.

L'estat de dret és la combinació del principi de legalitat i la intel·ligència política col·lectiva. Contraposar aquests dos elements ens allunya de la solució dels problemes

De moment, davant el parany de l'1-O com a mobilització contra el PP i davant la fal·làcia que es tracta d'un referèndum legal i legítim, solament hi ha una opció veritablement democràtica: no trepitjar el col·legi electoral; no votar; no contribuir a validar aquests engany. No amb el nostre vot. Molt millor reservar-ho per a una ocasió que realment valgui la pena.

L'estat de dret és la combinació del principi de legalitat i la intel·ligència política col·lectiva. Contraposar aquests dos elements ens allunya de la solució dels problemes perquè posa al centre de l'escenari aquells que volen problemes i no solucions. Quan, inevitablement, la realitat imposi la inviabilitat de l'independentisme unilateral, però també de la defensa numantina i antipolítica de l'*statu quo*, la proposta federal seguirà viva i mostrarà tot el seu potencial per sortir de l'atzucac en què ens trobem.